

„Isus Hristos este același ieri și azi și în veci” (Evrei 13:8).

SCRISOARE CIRCULARĂ Martie/Aprilie 2014

Doresc să transmit salutări din inimă tuturor adevăraților credincioși biblici din toată lumea în scumpul și sfântul Nume al Domnului nostru Isus Hristos, împreună cu versetul care se adresează Miresei care s-a pregătit și va lua parte la ospățul de nuntă:

„Și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat. (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților)” (Apoc. 19:8).

Acest verset îmi aduce aminte de trăirea puternică din ianuarie 1981, atunci când am fost luat afară din trup și am trăit răpirea laolaltă cu toți cei ce erau pregătiți. Mi-a atras atenția faptul că toți erau tineri și păreau în vârstă de aproximativ 17-18 ani. Dar ceea ce m-a impresionat în mod deosebit a fost strălucirea hainelor lor albe.

Despre iubitul nostru Mântuitor este scris: „El S-a schimbat la față înaintea lor; fața Lui a strălucit ca soarele și hainele I s-au făcut albe ca lumina” (Mat. 17:2).

Aceeași strălucire o vor avea hainele celor răscumpărați care vor lua parte la răpire și la ospățul de nuntă. Una este să citești despre aceasta și cu totul altceva este s-o trăiești personal. Faptul că am văzut dinainte cum Mireasa pregătită era răpită, a fost pentru mine și încă mai este, un lucru aparte. La fel trebuie să fi simțit apostolul Ioan pe insula Patmos atunci când a văzut, a auzit și a fost martor al lucrurilor pe care le-a scris atunci.

Apostolul Pavel a scris și el despre schimbarea noastră: „Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați...” (1Cor. 15:51). Așa cum a fost schimbat trupul Răscumpărătorului, la fel vor fi schimbate și trupurile celor răscumpărați. „Și după cum toți

mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos; dar fiecare la rândul cetei lui. Hristos este cel dintâi rod; apoi, la venirea Lui, cei ce sunt ai lui Hristos” (1Cor. 15:22-23).

Apostolul Ioan ne-a îndemnat: „*Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca atunci când Se va arăta El, să avem îndrăzneală și, la venirea Lui, să nu rămânem de rușine și depărtați de El” (1Ioan 2:28).*

Este o siguranță binecuvântată: „*...Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El, pentru că Îl vom vedea așa cum este” (1Ioan 3:2b).*

Fratele Branham a vorbit în câteva rânduri despre cum a fost el ridicat în slavă când încă era în viață și a văzut mulțimea de oameni îmbrăcați în alb, oameni aflați în floarea tinereții lor. În această trăire „dincolo de cortina timpului”, una dintre surorile tinere i-a spus: „Aveam peste 90 de ani când tu m-ai condus la Domnul. Uită-te la mine acum!” El a accentuat de multe ori cu o mare seriozitate faptul că femeile nu ar trebui să-și taie părul scurt. Și eu am observat în acea trăire minunată că toate surorile aveau părul lung care se revârsa peste umerii lor.

În trăirea sa, fratele Branham a auzit acele cuvinte pătrunzătoare: „Doar dragostea desăvârșită intră aici!” În Romani 12, 1Corinteni 13 și în multe alte versete ne este arătată dragostea pusă în practică. S-au manifestat deja toate aceste calități în noi și prin noi? Să facem un pas mai departe: conform celor descoperite de Domnul fratelui Branham, adevăratul semn că cineva a primit într-adevăr Duhul Sfânt este că el sau ea crede fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu (predica „Puțuri crăpate”). Dragostea lui Dumnezeu este dragostea pentru adevăr. Amin! Și doar ceea ce este scris în Biblie este Cuvântul lui Dumnezeu, care ne este descoperit în dragoste prin Duhul Sfânt.

Iov, omul lui Dumnezeu atât de greu încercat, a spus: „*Dar știi că Răscumpărătorul meu este viu...*” (Iov 19:25). În capitolul 33 el a vorbit despre mijlocitorul care depune mărturie pentru nevinovăția lui și face o ispășire pentru el, astfel că trupul lui se va întoarce la

zilele tinereții sale (vers. 23-28). La înviere și schimbare noi vom fi întorși în floarea tinereții noastre. Nu va mai fi nicio urmă de păcat sau de boală. În desăvârșire și veșnica fericire, noi vom fi cu Domnul. După ce a încheiat răscumpărarea noastră, El S-a dus să ne pregătească un loc. El Se va întoarce, așa cum a făgăduit și ne va lua la El.

„Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi” (Ioan 14:1-3).

„Ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate!” (Apoc. 22:14).

Toți cei ce fac parte din Biserica Miresă trăiesc pregătirea deplină și vor apărea fără pată și fără zbârcitură, în haine albe și strălucitoare în fața Domnului (Ef. 5:27). O, ce zi va fi aceea!

Ce se petrece acum?

În acest timp se împlinește profetia biblică în toate domeniile. Domnul Însuși a atras atenția de multe ori asupra lucrurilor care se vor petrece în vremea sfârșitului și ne-a spus: *„Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie”* (Luca 21:28).

Într-un fel sau altul, întreg pământul este afectat de războaie, tulburări, foamete și dezastre naturale. Aceasta este partea naturală, vizibilă a evenimentelor timpului de sfârșit, pe care mulți le pot vedea și le pot rândui astfel. Totuși atenția adevăraților credincioși trebuie îndreptată acum înspre făgăduințele care au fost date Bisericii pentru ultima perioadă de timp a planului de mântuire.

La prima venire a lui Hristos, a fost vorba mai întâi despre făgăduința: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea...*” (Mal. 3:1).

La împlinirea vremii, îngerul Gavril a vorbit lui Zaharia și i-a spus despre nașterea și despre făgăduințele care urmau să se îplinească în slujba lui Ioan Botezătorul (Luca 1:13-17). „*El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeul lor*” (Luca 1:16). Iată cum s-au petrecut lucrurile: nu cărturarii, ci un proroc făgăduit urma să întoarcă inimile, nu capetele, ci inimile părinților din Vechiul Testament la credința copiilor Noului Legământ. El însuși era parte integrantă a lucrurilor care se petreceau în Împărăția lui Dumnezeu și mărturisea despre Lumină astfel ca toți să poată crede prin el (Ioan 1:7). Din zilele lui Ioan Botezătorul, Împărăția lui Dumnezeu se ia cu năvală (Luca 16:16). El a fost un om trimis de Dumnezeu cu un mesaj care să pregătească calea pentru Domnul în mijlocul poporului Său. Însuși Domnul nostru a confirmat aceasta în Matei 11:10.

În Împărăția lui Dumnezeu totul se petrece așa cum a făgăduit-o Domnul în Cuvântul Lui. Și cine nu poate crede ceea ce a spus Dumnezeu, nici nu va avea parte de împlinirea unei slujbe rânduite de Dumnezeu. AȘA VORBEȘTE DOMNUL: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată*” (Mal. 4:5). Domnul nostru a spus în Matei 17:11 că aceasta urma să vină și, în același timp, El a confirmat în versetul 12 faptul că slujba lui Ioan Botezătorul se încheiase. Același lucru este spus din nou în Marcu 9:12-13. El Însuși a întărit faptul că prin slujba viitoare a lui Ilie toate lucrurile vor fi reșezate în starea corectă.

Astfel făgăduința a rămas și Dumnezeu a împlinit-o în timpul nostru. Toți cei ce cunosc slujba fratelui Branham de ceva timp, știu ce fel de chemare și însărcinare a primit el de la Domnul. Mesajul încredințat lui trebuia să premeargă a doua venire a lui Hristos. Cu adevărat, prin vestirea lui, inimile copiilor lui Dumnezeu trebuia întoarse la Cuvântul original, la credința apostolilor, credința părinților așa cum era în Biserica de la început. Noi putem depune mărturie

despre acest lucru: astăzi, aceste cuvinte din Scriptură și făgăduința din ele s-au împlinit în fața ochilor noștri!

Mesajul Evangheliei depline, veșnice și neschimbate, trebuia să premergea a doua venire a lui Hristos și el continuă să facă tocmai acest lucru. Dumnezeu i-a luat acasă pe toți prorocii și apostolii, la fel și pe fratele Branham. Dar Cuvântul lui Dumnezeu predicat din însărcinarea Lui rămâne în veac – și acesta este Cuvântul care v-a fost vestit (1Petru 1:25).

„Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre” (2Petru 1:19).

„Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nici o prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură („nu se tâlcuiește după bunul plac al cuiva” – în alte traduceri)” (2Petru 1:20).

Nu mai rămâne loc pentru absolut nicio interpretare. Fiecare interpretare este o învățătură falsă și produce dezordine. Numai Cuvântul este adevărul care rămâne în veac și doar cei ce rămân în Cuvânt pot fi sfințiți prin acesta (Ioan 17:17) și-L vor vedea pe Domnul (Evrei 12:14).

Cuvântul este sămânța Credința este biruința

„Pentru că oricine este născut din Dumnezeu, biruie lumea; și ceea ce câștigă biruința asupra lumii, este credința noastră” (1Ioan 5:4).

În epistola lui Iuda noi suntem îndemnați: *„...luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna” (vers. 3).*

În Evrei cap. 3 se spune: *„Luați seama dar, fraților, ca niciunul dintre voi să nu aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel viu” (vers. 12).*

Și apoi mai departe: „Și cui S-a jurat El că n-au să intre în odihna Lui? Nu S-a jurat oare celor ce nu ascultaseră? Vedem dar că n-au putut să intre din pricina necredinței lor” (Evrei 3:18-19).

Păcatul original este necredința – fratele Branham a subliniat acest lucru mereu și mereu în predicile sale. Satana a reușit s-o atragă pe Eva într-o discuție despre ceea ce-i spusese Dumnezeu lui Adam. Astfel a reușit el să semene îndoiala: „Oare a zis Dumnezeu? ...Hotărât, că nu veți muri... Vi se vor deschide ochii etc”. Și este bine cunoscut faptul că discuția nu s-a încheiat doar cu atât – ci ea a dus la căderea în păcat, prin care a venit la viață sămânța falsă.

Apoi Domnul a spus șarpelui: „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul și tu îi vei zdrobi călcâiul” (Gen. 3:15).

Imediat după cădere, Domnul Dumnezeu a dat făgăduința Seminței dumnezeiești care urma să vină prin femeie pentru a zdrobi capul șarpelui. Sămânța a venit; Cuvântul S-a făcut trup. În Isaia 53:10 citim despre El: „...Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași („sămânța Lui” - în alte traduceri), va trăi multe zile și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui”.

Pavel a scris: „Atunci pentru ce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, până când avea să vină «Sămânța», căreia îi fusese făcută făgăduința...” (Gal. 3:16-19).

A început cu Fiul cel întâi născut, „...Cel întâi născut dintre mai mulți frați” (Rom. 8:29). Maria a căpătat trecere înaintea lui Dumnezeu și a primit făgăduința: „Și iată că vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele ISUS” (Luca 1:31). Duhul Sfânt a putut veni peste Maria doar atunci când ea a crezut făgăduința și a spus: „Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!” (vers. 38). Și astfel a fost născut Fiul lui Dumnezeu.

În limba greacă avem un singur cuvânt pentru „ieșit din” și „născut”. În legătură cu bărbatul, avem „ieșit din”¹ (zămislit)², iar în legătură cu femeia avem „născut”: ceea ce „iese din” (se zămislește din) bărbat, este născut prin femeie. De aceea citim următoarele despre Fiul lui Dumnezeu: „*Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut (zămislit)*”. Și apoi: „...*Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu*”.

Ceea ce ne interesează pe noi este nașterea din nou duhovnicească, zămislirea și nașterea prin Duhul: „*Ce este născut din carne, este carne și ce este născut din Duh, este duh*” (Ioan 3:6).

Mai întâi Cuvântul sămânță trebuie așezat în inimile noastre astfel încât Duhul Sfânt să poată face să răsară în noi viața care este în Sămânță. Apostolul Iacov mărturisește: „*El, de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim un fel de pârgă a fapturilor Lui*” (Iac. 1:18). Petru a scris: „*Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie*” (1Petru 1:3).

Atunci vom vedea împlinit ceea ce a scris Pavel: „*Căci, dacă este cineva în Hristos, este o faptură nouă...*” (2Cor. 5:17). „...*o sămânță de oameni („sămânța Lui” – în alte traduceri) Îi va sluji...*” (Ps. 22:30a). Oricine este născut din Dumnezeu prin Cuvântul și din Duhul lui Dumnezeu are în el viața și natura lui Isus cu toate însușirile Lui. Nu există niciun copil al lui Dumnezeu născut din Duhul care să aibă o natură drăcească precum cea a lui Cain. Nu există niciun copil al lui Dumnezeu născut din nou care să aibă ură, invidie, pizmă. „*Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, pentru că sămânța Lui rămâne în el și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu*” (1 Ioan 3:9).

¹ „Ghedeon a avut saptezeci de fii **iesiti din el**...” (Jud. 8:30) – n.tr.

² Oare eu am **zămislit** pe poporul acesta?” (Num. 11:12) - n.tr

Cine o poate înțelege?

În predica „Cuvântul vorbit este sămânța originală” – partea a doua, din 18 martie 1962, fratele Branham a relatat cum a văzut globul pământesc și un om îmbrăcat în alb. Așa cum se obișnuia pe timpuri, el avea o traistă de pânză petrecută peste el și atârând într-o parte, în care ținea grâul pe care-l semăna.

După El a venit imediat un ticălos și a semănat semințe de buruiiană printre cele de grâu. Grâul și neghina, au crescut împreună. A venit o secetă și ambele s-au ofilit. După aceea a venit dintr-o dată o ploaie: grâul și-a ridicat capul și a strigat cu putere: „Slavă! Slavă! Slavă!”; dar și neghina și-a ridicat capul și a strigat: „Slavă! Slavă! Slavă!” Fratele Branham a fost uimit de ceea ce a văzut. El a putut înțelege că grâul se bucura, dar n-a putut cuprinde faptul că și neghina îl lauda pe Dumnezeu. Și atunci Domnul i-a vorbit: „Citește Evrei 6”.

Acolo este scris: „*Când un pământ este adăpat de ploaia care cade adesea pe el și rodește o iarbă folositoare celor pentru care este lucrat, capătă binecuvântare de la Dumnezeu. Dar dacă aduce spini și mărarăci, este lepădat și aproape să fie blestemat și sfârșește prin a i se pune foc*” (vers. 7-8). Acest pasaj se referă la oameni care au avut o trăire cu Dumnezeu, s-au făcut chiar părtași puterilor veacului viitor și Duhului Sfânt, dar care totuși au căzut de la credință și aduc batjocura asupra Fiului lui Dumnezeu. Sunt credincioși care au auzit Cuvântul scump al lui Dumnezeu și au crezut mesajul, dar care apoi au părăsit calea și nu se mai pot întoarce vreodată. Și următorul Cuvânt s-a împlinit: „...*căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei dreپți și peste cei nedreپți*” (Matei 5:45b).

În vremea Domnului nostru, cărturarii L-au asemănat pe El și slujba Lui cu Belzebub. Drept răspuns, El le-a zis: „*Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea și cine nu strânge cu Mine, risipește*” (Matei 12:22-37). După aceea a venit și sentința: „*De aceea, vă spun: Orice păcat și orice hulă vor fi iertate oamenilor; dar hula împotriva*

Duhului Sfânt nu le va fi iertată” (vers. 31). Atunci nu mai rămâne decât judecata.

Dumnezeu ne ține răspunzători: „*Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină și din cuvintele tale vei fi osândit*” (vers. 37). Câți credincioși pentecostali au păcătuit împotriva slujbei fratelui Branham? Câți păcătuiesc și acum?

Fratele Branham a spus: „Voi puteți fi botezați cu Duhul Sfânt în al doilea domeniu și totuși să nu fiți încă născuți din nou în sufletul vostru”. Sămânța este cea care face diferența. Ploaia este rânduită să-și facă partea ei în acest ciclu important: bobul de grâu moare și viața care este în sămânță poate apărea datorită căldurii soarelui (Ioan 12:24). „...*Ce semeni tu nu învie, dacă nu moare mai întâi*” (1Cor. 15:36).

Dacă Cuvântul nu este primit, atunci pământul inimii aduce spinii și mărăcinii blestemului. Fiecare sămânță aduce roade după soiul ei. Când a luat blestemul neascultării și căderii în păcat asupra Lui, Domnul nostru a purtat cununa de spini (Ioan 19) „*S-a făcut ascultător până la moarte și încă moarte de cruce*” (Fil. 2:8).

Sămânța bună este Cuvântul care este semănat în inimile adevăraților credincioși (Marcu 4:14, Luca 8:11). Ei sunt fiii împărăției lui Dumnezeu despre care a scris Pavel: „*Noi însă, frați preaiubiți de Domnul, trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului...*” (2Tes. 2:13). Dar Satana, vrăjmașul, seamănă interpretarea lui așa cum a făcut-o în grădina Eden și de aceea fiii celui rău au o înfățișare religioasă. Aceasta este sămânța discordiei despre care fratele Branham a ținut o întreagă predică.

Apostolul Ioan a scris: „*Căci vestirea („mesajul” – în alte traduceri), pe care ați auzit-o de la început, este aceasta: să ne iubim unii pe alții, nu cum a fost Cain, care era de la cel rău și a ucis pe fratele său. Și pentru ce l-a ucis? Pentru că faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau neprihănite*” (1Ioan 3:11-12). În niciuna din

genealogiile Vechiului sau Noului Testament nu-l găsim pe Cain ca fiind fiul lui Adam (Gen. 5, 1Cron. 1, Luca 3). La fel, nici numele celor din sămânța falsă nu pot fi scrise în cartea vieții.

Atât Cain cât și Abel au crezut. Amândoi au zidit câte un altar. Amândoi au adus jertfe. Dar faptele lui Cain au fost conform firii moștenite. În el era pizmă și ură care l-au făcut să fie un ucigaș. Cum a fost atunci în domeniul natural cu Eva, așa este și acum când în Biserică se descoperă ambele semințe spirituale. *„Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine nu trăiește în neprihănire, nu este de la Dumnezeu, nici cine nu iubește pe fratele său”* (1Ioan 3:10).

„Oricine urăște pe fratele său este un ucigaș; și știți că nici un ucigaș n-are viața veșnică rămânând în el”. Pentru adevărații copii ai lui Dumnezeu este valabil: *„Noi am cunoscut dragostea Lui prin aceea că El Și-a dat viața pentru noi; și noi deci trebuie să ne dăm viața pentru frați”* (1Ioan 3:15-16).

Cine nu are un Cain ca frate, nu poate fi un Abel. Natura contrastantă a celor două semințe este evidentă: unii persecută, alții sunt persecutați. Unii urăsc, alții sunt urâți. Unii bârfesc, alții sunt bârfiți. Unii iubesc în felul lui Cain și distrug reputația altora cu zâmbetul pe buze, iar alții își dau viața pentru frați în dragostea lui Dumnezeu. Aceasta este realitatea. Fiecare sămânță aduce roade după soiul ei. Aceasta este legea reproducerii atât în domeniul natural, cât și în cel duhovnicesc.

Abel a fost prima victimă a unui ucigaș. Și aceasta doar pentru că Satana a reușit s-o amăgească pe Eva prin adăugarea unui singur cuvânt la ceea ce spusese Dumnezeu. Comparați Geneza 2:16: *„Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină”* cu Geneza 3:1: *„Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: «Să nu mâncați din toți pomii din grădină?»”*

Noi trebuie să fim conștienți de faptul că în orice ispitire este vorba întotdeauna despre Cuvânt – exact așa cum a fost în grădina Eden și mai târziu cu Răscumpărătorul nostru. Satana s-a apropiat de

El cu: „Este scris...”, dar Răscumpărătorul nostru a răspuns: „De asemenea este scris”. Răspunsul corect poate fi dat doar cu versetul corect care ține de tema respectivă (Matei 4). Rugăciunea noastră ar trebui să fie: „*Și nu ne duce pe noi în ispită* („călăuzește-ne ca să nu cădem în ispită” – în alte traduceri)...” (Matei 6:13). Toți cei ce adaugă ceva la Cuvântul lui Dumnezeu sunt sub o influență greșită și își pierd dreptul de a se număra printre cei aleși (Apoc. 22). Dumnezeu nu poate face vreun compromis; nu este permis nici un compromis și nu ajunge doar să spui: „Eu cred mesajul”. Cei care răspândesc „descoperiri deosebite” nebiblice pretind și că ei chiar cred în acest fel. Isus Hristos, Domnul nostru, a spus: „*Cine crede în Mine așa cum zice Scriptura...*”, nu așa cum și-o tâlcuiesc oamenii.

În 2Tesaloniceni cap. 2, Pavel arată cu claritate de ce cad oamenii pradă vrăjmașului și se pierd: „...*pentru că n-au primit dragostea adevărului... Pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți*” (2Tes. 2:10, 12). Când S-a adresat fariseilor fățarnici, Domnul nostru a spus: „*Cine este din Dumnezeu, ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea n-ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu*” (Ioan 8:47). El i-a muștrănat cu cuvintele: „...*dar căutați să Mă omorâți pentru că nu pătrunde în voi cuvântul Meu*” (vers. 37b). „*Dacă spun adevărul, pentru ce nu Mă credeți?*” (vers. 46b). Aceasta este situația acum în cercurile mesajului din timpul sfârșitului. Unii cred fiecare Cuvânt pentru că ei sunt născuți din sămânța Cuvântului. Ceilalți, care nu sunt născuți din Dumnezeu, adaugă, scot, interpretează și se pun singuri sub blestem (Gal. 1:8).

În capitolul 8 al Evangheliei lui Ioan, citim și cuvintele pătrunzătoare ale Domnului nostru: „*Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei...*”. În legătură cu aceasta este și făgăduința: „*Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face slobozi*” (vers. 31-32). Amin! Adevărul dumnezeiesc ne-a eliberat din orice rătăcire.

Fratele Branham a văzut cum grâul și neghina au fost semărate și au crescut pe același câmp. Domnul nostru a vorbit despre aceasta și

în Matei 13:30, unde a mai spus: „*Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș și, la vremea secerișului, voi spune secerătorilor: «Smulgeți întâi neghina și legați-o în snopi, ca s-o ardem, iar grâul strângeți-l în grânarul meu»*”.

Domnul mi-a arătat un câmp mare cu grâu foarte copt, fără neghină, fără măracini. Pe cât de adevărat este că Dumnezeu este viu, pe atât de adevărat este că numai grâul curat va fi recoltat în toată lumea. Dumnezeu nu permite niciun amestec. Doar grâul veritabil va fi recoltat și dus în hambarul ceresc la revenirea lui Hristos. Domnul Însuși Își curăță aria: „*Acela Își are lopata în mână, Își va curăți cu desăvârșire aria și Își va strânge grâul în grânar; dar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge*” (Matei 3:12).

Fericiți și sfinți vor fi toți aceia care vor avea parte de prima înviere și de răpire!

Cu o responsabilitate directă înaintea lui Dumnezeu

În prima epistola către Timotei, apostolul Pavel se prezintă ca fiind pus în slujbă de Domnul: „*Mulțumesc lui Hristos Isus, Domnul nostru, care m-a întărit, că m-a socotit vrednic de încredere și m-a pus în slujba Lui...*” (1Tim. 1:12). Aceasta este urmată de îndemnul de a rămâne în învățătura sănătoasă și de îndemnul: „*Să păzești porunca, fără prihană și fără vină până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos...*” (1Tim. 6:14).

În cea de a doua epistolă, el îi aduce aminte lui Timotei: „*Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvântul adevărului*” (2Tim. 2:15). Apoi el ajunge la subiectul referitor la oamenii care nu se pot supune și se țin de vorbării goale și lumești care rod precum cangrena: „*Care s-au abătut de la adevăr. Ei zic că a și venit învierea și răstoarnă credința unora*” (vers. 18). Totul se repetă, chiar și învățătura că învierea și răpirea au avut deja loc și multe altele.

Apostolul își încheie epistola cu rugămintea fierbinte către Timotei de a predica numai Cuvântul. El știa că va veni timpul când mulți își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite.

La plecarea sa din Asia, Pavel îi îndeamnă pe bătrâni să se îngrijească de Biserica Domnului pe care El a câștigat-o cu Însuși sângele Lui și să hrănească turma Lui, căci el știa că „...se vor scula din mijlocul vostru oameni, care vor învăța lucruri stricătioase...”. Ei fac acest lucru cu scopul să atragă ucenici de partea lor (Fapte 20:20-28). De la bun început au fost slujbe puse de Dumnezeu pentru zidirea Bisericii (1Cor. 12) și au fost oameni cu intenții ascunse și necinstite care s-au ridicat ca să ducă în rătăcire.

Apostolul scrie credincioșilor din Roma: „*Vă îndemn, fraților, să vă feriți de cei ce fac dezbinări și tulburare împotriva învățaturii, pe care ați primit-o. Depărtați-vă de ei*” (Rom. 16:17).

În 2Corinteni 11:13 el îi numește „...apostoli mincinoși, niște lucrători înșelători, care se prefac în apostoli ai lui Hristos”.

Chiar la începutul epistolei către biserica galatenilor, el îi mustră și îi îndeamnă cu următoarele cuvinte: „*Mă mir că treceți așa de repede de la Cel ce v-a chemat prin harul lui Hristos, la o altă Evanghelie. Nu doar că este o altă Evanghelie; dar sunt unii oameni care vă tulbură și voiesc să răstoarne Evanghelia lui Hristos*” (Gal. 1:6-7).

Chiar și astăzi slujitorii Cuvântului trebuie să ia și cu siguranță vor lua în serios avertizarea: „*Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții și pentru arătarea și Împărăția Sa: propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp; mustră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura*” (2Tim. 4:1-2).

„*Căci lui Dumnezeu nu-I pare rău de darurile și de chemarea făcută*” (Rom. 11:29).

Spre slava lui Dumnezeu, eu pot spune ca și Pavel: *„Dar eu nu țin numai de cât la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba, pe care am primit-o de la Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu”* (Fapte 20:24).

„Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu” (Fapte 20:27).

„Dar, mulțumită ajutorului lui Dumnezeu, am rămas în viață până în ziua aceasta; și am mărturisit înaintea celor mici și celor mari, fără să mă depărtez cu nimic de la ce au spus proorocii și Moise că are să se întâmple...” (Fapte 26:22).

Privesc ca un mare privilegiu din partea Domnului să pot sluji în Biserica Lui. De asemenea, sunt conștient de deosebita responsabilitate care este în legătură cu o însărcinare directă. Din anul 1966 eu am relatat în diferite scrisori circulare trăirile extraordinare în care Domnul mi s-a adresat cu „Slujitorul Meu”. Cele mai multe dintre ele sunt incluse în scrisoarea circulară din decembrie 2005. Îndrumările pe care Domnul mi le-a dat în toți acești ani sunt pentru mine confirmări că El m-a trimis și că este cu mine.

Am fost născut în anul 1933, același an în care fratelui Branham i s-a spus din norul supranatural: **„Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergă prima venire a lui Hristos, la fel mesajul dat ție va premerge a doua venire a lui Hristos”**.

Din anul 1952 am predicat în adunări în mod regulat.

În anul 1955 l-am cunoscut pe fr. Branham și de atunci am fost în legătură cu slujba lui.

În 1958 am recunoscut că slujba lui era de a aduce mesajul pentru acest timp. După o discuție cu fratele Branham, el mi-a spus în 12 iunie, în Dallas, Texas: „Frate Frank, tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj”.

Pe 2 aprilie 1962, într-o trăire supranaturală, am primit însărcinarea prin vocea audibilă a Domnului. Ambele lucruri îmi vor

rămânea pentru totdeauna în memorie – vocea Lui poruncitoare și Cuvintele puternice cu care m-a chemat Domnul: „**Slujitorul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va încheia în curând. Te voi trimite în alte orașe să predici Cuvântul Meu. Slujitorul Meu, vine o mare foamete. Depozitați hrana, căci apoi tu vei sta în mijlocul poporului ca să împarți hrana... Slujitorul Meu, nu înființa biserici locale și nu publica o carte de cântări căci acesta este semnul unei denominații**”.

Pe 3 decembrie 1962, fratele Branham a confirmat această chemare în prezența fraților Sothman și Woods, folosind aceeași formulare și apoi a adăugat: „Hrana pe care tu trebuie s-o depozitezi este Cuvântul făgăduit pentru acest timp. Așteaptă cu împărțirea până vei primi și restul hranei”.

Pe 24 decembrie 1965, l-am văzut pe fratele Branham cum era ridicat pe un nor luminos. A fost exact momentul plecării lui Acasă.

Pe 11 aprilie 1966, după funeraliile prorocului, ceva a vorbit în inima mea: „Acum a sosit timpul să mergi din oraș în oraș ca să predici Cuvântul și să împarți hrana depozitată”.

În anii 1966-67 am avut adunări deosebite în 25 de orașe din Europa de Vest.

În anii 1968-69 am fost în toată Europa de Est, în Praga, Varșovia, București și până la Moscova. Noi am călătorit și la Ierusalim, în Iordania și până în India.

Timp de 10 ani, începând cu anul 1968 am ținut predici de 20 minute în fiecare duminică la Radio Luxemburg. Transmisiunile au ajuns în toată Europa și de asemenea la populația vorbitoare de limba germană din Europa de Est.

În anii 1969-70 au urmat adunările din toată Canada; de la Edmonton, în toate provinciile, ajungând până la Toronto și chiar la Gander, Newfoundland.

Începând cu anul 1970, călătoriile misionare m-au condus spre Africa, Cairo și Damasc în Orientul Mijlociu, spre America de Nord,

Centrală și de Sud și la sfârșit în Orientul Îndepărtat în Filipine, Indonezia, China și până în Australia și Noua Zeelandă.

În anul 1979 erau 85 de țări, iar acum sunt peste 150 de țări în care am pășit pentru a predica Evanghelia (Isaia 52:7).

Ultimul mesaj a ajuns până la capătul pământului. De când Domnul Și-a luat prorocul la El, eu, ca slujitor al Lui, împreună cu toți adevărații slujitori ai Cuvântului, putem împărți hrana duhovnicească (Matei 24:45-47). Datorită chemării directe, am fost primul care a purtat Cuvântul, mesajul acestui ceas, pe toate continentele, semănând adevărata sămânță a Cuvântului. Astăzi privesc în urmă cu recunoștință pentru cei peste 60 de ani în slujba de predicare și la cei peste 50 de ani de vestire a mesajului acestui ceas, ani în care Dumnezeu cel credincios m-a binecuvântat și m-a păstrat.

A 40-a aniversare

În aprilie 1974 noi am putut inaugura clădirea bisericii din Centrul de Misiune din Krefeld. De aceea, vom sărbători cu recunoștință a 40-a aniversare în primul sfârșit de săptămână din aprilie 2014.

Lucrarea misionară mondială a venit la existență pornind de la un mic grup de credincioși care se adunau în decembrie 1958 într-o casă pentru a asculta predicile fratelui Branham.

Între anii 1976 și 1978 s-au construit cele două clădiri ale misiunii care au fost folosite la capacitatea maximă de atunci încoace. O altă clădire a fost adăugată mai târziu. Astăzi putem caza oaspeții din afara orașului, avem propria tipografie, birouri, dotarea tehnică și camerele de procesare care ne permit distribuirea literaturii, CD-urilor și DVD-urilor în întreaga lume.

Între 800 și 1200 de credincioși din toată Europa și din alte părți ale lumii participă la adunările noastre lunare din Centrul de Misiune din Krefeld, cu dorința de a asculta Cuvântul lui Dumnezeu.

La aceștia se adaugă cei ce urmăresc adunările prin Internet, fapt imposibil chiar și acum 10 ani. Numărul celor conectați la o transmisie a depășit cifra de 1200. Fiecare predică este tradusă simultan în 12 limbi principale și poate fi auzită pe fiecare continent. Trimitem de asemenea peste 11.000 de DVD-uri în toată lumea. Copiii lui Dumnezeu din adunări mari, grupuri de casă și persoanelor individuale din 172 de țări de pe pământ li se asigură hrana duhovnicească. În acest fel, toți adevărații credincioși pot avea parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Nu este lucrarea mea – credinciosul Domn a avut grijă de toate lucrurile. Cu ajutorul fraților și surorilor, unii din ei fiind angajați de zeci de ani în Centrul de Misiune, putem procesa toate scrisorile și e-mail-urile care ne vin, putem pregăti manuscrisele, tipări broșurile și cărțile și ne putem îngriji de toate comenzile. În plus, avem traducători care lucrează ca voluntari și de asemenea pe frați care folosesc dotarea tehnică și lucrează în camerele de control, asigurându-se că totul este înregistrat și transmis.

Ca și pe vremea lui Moise, același Dumnezeu a înzestrat cu priceperea necesară pe toți cei ce într-un fel sau altul participă în lucrarea Domnului, pentru slava Lui și pentru binele Bisericii Sale. Uneori aș fi dorit ca fratele Branham să poată vedea împlinirea lucrurilor despre care a vorbit în 10 februarie 1960, în Puerto Rico: **„Nu eu voi premerge, ci mesajul va fi premergătorul”**.

Slujba binecuvântată a fratelui Branham, confirmată de Dumnezeu și-a atins scopul și adevăratul mesaj bazat doar pe sfânta Scriptură împlinește scopul pentru care a fost trimis. Spre slava lui Dumnezeu, eu pot mărturisi că Domnul cel credincios care m-a chemat și m-a trimis, a fost cu mine în toți acești ani. Ca purtător al Cuvântului Său, El m-a păstrat în Cuvântul Lui și în voia Lui astfel că nu a trebuit niciodată să corectez ceva în cele peste 9.000 de predici pe care le-am predicat. Aceasta include programele TV care sunt transmise în prezent în SUA, Canada, Noua Zeelandă și Australia, precum și în România, Rusia și America de Sud, așa cum a fost pe vremuri cu programele radio transmise prin Radio Luxemburg în

Berlin, în Alaska, Islanda și în alte țări. Cuvântul vorbit și scris este trimis de aici în toate limbile principale și ajunge în toate țările unde apoi este tradus în limbile regionale.

Până în prezent, tot timpul meu a fost consacrat Domnului; am folosit chiar și orele când am zburat cu avionul pentru a pregăti manuscrisele. De când compania aeriană Lufthansa a introdus programul „Miles-and-More” în anul 1993 și a înregistrat milele zburate cu această linie aeriană și cu liniile aeriene partenere, am acumulat 5.921.000 mile în programul de fidelitate. Această cifră acumulată până în 25 ianuarie 2014 a fost o surpriză chiar și pentru mine. Aceste 5.921.000 de mile sunt doar din ultimii 20 de ani. Aici nu sunt cuprinse zborurile cu alte companii aeriene. Așa că, probabil am zburat mai mult de 10 milioane de mile în ultimii 50 de ani. Pe harta lumii, care este în birou, am folosit ace colorate pentru a marca cele 262 de orașe în care am predicat. Dacă am adăuga toate celelalte localități care nu sunt arătate pe harta lumii, atunci numărul orașelor în care a fost vestit mesajul Cuvântului ar fi mult mai mare.

În toți anii am fost călăuzit să planific două săptămâni din lună pentru călătoriile misionare și două săptămâni să fiu aici în Centrul Misionar. Am folosit timpul la maximum, fie noapte, fie zi. Traducerea predicilor fratelui Branham a luat mult timp, dar la fel a fost și cu scrisorile circulare, broșurile și cărțile, pe toate scriindu-le mai întâi de mână. Pot spune cu un cuget curat că am trăit pentru singurul scop pentru care Domnul m-a rânduit înainte de întemeierea lumii: și anume, ca toți cei al căror nume a fost scris în cartea vieții Mielului înainte de întemeierea lumii să audă acum ultima chemare și să creadă mesajul.

Ceea ce a spus Domnul în Isaia 55:11 este de cea mai mare importanță pentru mine: „*Tot așa și Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele*”. Acesta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Nu mesagerul, ci mesajul, Cuvântul care a ieșit din gura lui Dumnezeu împlinește și realizează scopul pentru care a fost trimis. Noi auzim aceasta din ce în ce mai des, datorită mărturiilor care ne vin din multe

țări. Dar numai acei ce primesc pe mesagerul trimis de Dumnezeu cred cu adevărat mesajul. Înainte să încep această slujbă, L-am rugat pe Domnul într-o rugăciune de dedicare: „Scumpe Doamne, doresc să-i văd în slavă la Tine pe toți cei ce aud Cuvântul Tău din gura mea și-l cred”. În acea trăire a răpirii, credinciosul Domn m-a asigurat din nou că așa va fi.

Mi-a fost îngăduit să predic Evanghelia veșnică tuturor națiunilor. Chemarea afară, conform 2Corinteni 6:14-18 și Apocalipsa 18:4, a avut loc. Alții vor mai fi adăugați. Toți aleșii ascultă ceea ce spune Duhul prin Cuvânt. Ei nu adaugă și nu scot din Testamentul dumnezeiesc. Duhul și Mireasa spun: „Vino! Da, vino Doamne Isuse!” Domnul Însuși Își va încheia lucrarea și anume printr-o mișcare puternică a Duhului Sfânt la deplina reaşezare. „*Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pământ cuvântul Lui*” („Domnul va face o lucrare scurtă și puternică pe pământ” – în alte traduceri) (Rom. 9:28). Disprețuitorilor, care doar vorbesc despre ceea ce a făcut Dumnezeu prin proroc, dar nesocotesc ceea ce face El în prezent, El le-a spus: „*Uitați-vă, disprețuitorilor, mirați-vă și pieriți, căci în zilele voastre, am să fac o lucrare, pe care n-o veți crede nicidecum, dacă v-ar istorisi-o cineva*” (Fapte 13:41). Cât de scumpe îmi sunt ultimele cuvinte ale Domnului pe care El le-a împlinit întotdeauna: „*Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*” (Mat. 28:20).

Întrebări, întrebări...

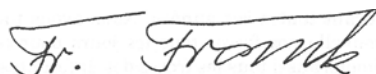
Peste 60 de întrebări mi-au fost adresate. Din nefericire, îmi lipsește timpul necesar ca să pot răspunde fiecărei întrebări. Poate ar trebui să mă ocup de ele într-o mică broșură. Rămâne de văzut dacă timpul ne-o va mai permite; dar și aceasta noi trebuie s-o lăsăm în mâna lui Dumnezeu.

Tuturor celor ce sprijiniți lucrarea lui Dumnezeu cu rugăciunile și contribuțiile voastre, vă mulțumesc din adâncul inimii mele. Dumnezeu vă va răsplăti din belșug. Mulțumirile mele deosebite

se îndreaptă spre frații din toată lumea care împart hrana duhovnicească cu toată credincioșia față de Cuvânt și slujesc astfel la zidirea Bisericii.

Lui, Singurului Dumnezeu să-I fie adusă toată slava în Numele Domnului nostru Isus Hristos pentru tot ceea ce face El în prezent. Îi mulțumim că avem parte de aceasta.

Maranata! Amin!
Din însărcinarea Lui,

Dacă sunteți interesați să primiți literatura noastră, puteți scrie la adresa de mai jos:

Mission Center
P.O. Box 100707
47707 Krefeld
Germany

De asemenea, puteți urmări pe internet întâlnirile noastre lunare din primul sfârșit de săptămână al fiecărei luni:

- Sâmbătă seara, la ora 20:15
- Duminică dimineața la ora 10:45.

Predicile pot fi ascultate în treisprezece limbi. Aveți parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent conform planului Său de mântuire!

Homepage: <http://www.freie-volksmission.de>

E-mail: volksmission@gmx.de

© E. Frank

Inaugurarea clădirii bisericii noastre, în 1974

O fotografie a clădirilor misiunii în timpul construcției în 1977/78.

De la căderea zidului Berlinului în noiembrie 1989, frații și surorile noastre din estul Europei au putut să participe și ei la serviciile din Krefeld. În această fotografie, preaiubitul nostru frate Leonard Russ, pe atunci conducătorul bisericii, stă pe podium lângă fratele Frank. Cu recunoștință putem privi în urmă la mulți ani binecuvântați.

